

Arrest

nr. 74 165 van 27 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 29 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. TIMMERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 september 2010, verklaart er zich op 23 september 2010 vluchteling.

1.2. Op 26 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 27 oktober 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Bengaal afkomstig uit Rajipur in Bangladesh. Uw broer Kabir Mia was een lokaal voorzitter voor de "Jubo Dal" , de jongerenbeweging van de "BNP" (Bangladesh

Nationalist Party). U was sympathisant voor dezelfde partij en hielp uw broer met zijn politieke activiteiten. Sinds de "Awami-league", begin 2009, aan de macht kwam werd uw familie in het algemeen en uw broer in het bijzonder door leden van de "Awami-League" lastig gevallen. In 1999 was ook uw vader omwille van zijn politieke activiteiten voor "BNP" door aanhangers van de "Awami-League" vermoord. Op 3 mei 2010 werd uw broer, K. M., ontvoerd en twee dagen nadien werd zijn lijk teruggevonden. Op het ogenblik van de ontvoering was u niet thuis. U vernam dat de leden van de "Awami-League" ook op zoek waren naar u en vluchtte vervolgens naar Comilla, waar u bij uw schoonfamilie gedurende ongeveer één maand verbleef. Nadat u vernomen had dat de leden van de "Awami-League" die u wilden vermoorden ontdekt hadden dat u in Comilla verbleef, vertrok u naar uw schoonbroer (echtgenoot van uw zus), T. I. die in Chittagong woonde. Na ongeveer een verblijf van anderhalve maand in Chittagong vertrok u uit Bangladesh. Met een schip reisde u naar België, waar u op 22 september 2010 aankwam en de volgende dag asiel aanvraagde. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een internetartikel neer van de krant "Samakal" waarin vermeld staat dat uw broer is omgekomen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Bangladesh diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet op Subsidiare bescherming zou lopen. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw asierelaas. Zo blijkt uit uw verklaringen dat de moord op uw broer de onmiddellijke aanleiding was voor het feit dat u moest onderduiken en uiteindelijk Bangladesh diende te verlaten. Om de moord op uw broer te bewijzen legde u een internetartikel voor van de krant "Samokal" waarin volgens uw verklaringen zou staan dat uw broer K. M. omkwam tijdens het plegen van een overval. Het gedeelte in het artikel over de overval is volgens u niet correct. Uw broer was immers ontvoerd en vermoord door leden van de "Awami-League". Wanneer aan de tolk werd gevraagd om na te gaan of de naam van uw broer daadwerkelijk in het artikel verscheen bleek plots dat er wel K. H. staat maar niet K. M. zoals uw broer normaliter zou moeten noemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Zowel bij de Dienst vreemdelingenzaken als tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal spreekt u immers telkens over K. M. als het over uw broer gaat, en nergens over K. H.. Dat de krant in het artikel een vergissing zou hebben gemaakt is geen afdoende verklaring. Hoe dan ook in het artikel staat niet de correcte naam van uw broer vermeld, waardoor de waarde van dat artikel als begin van bewijs voor uw ingeroepen problemen tot nul wordt herleid. Verder zijn er nog indicaties zowel in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken als in het gehoor van het Commissariaat-generaal dat uw broer niet werd vermoord op 6 mei 2010. In de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldt u op de vraag naar uw broers en zusters dat uw broer K. M. die zich nog steeds in Bangladesh zou bevinden (zie vragenlijst DVZ, vraag 30). En tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat, op het ogenblik dat u Bangladesh verliet, uw broer K. M. nog steeds op het ouderlijk adres verbleef (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Indien uw broer effectief op 6 mei 2010 zou zijn vermoord kan redelijkerwijze worden verwacht dat u ook buiten de opsomming van uw beweerde problemen in Bangladesh gewag zou maken van de dood van uw broer. Verder is uw asielrelaas over gans de lijn te vaag om te kunnen overtuigen. Betreffende de onderduikadressen moet worden opgemerkt dat u noch het exacte adres van uw schoonfamilie in Comilla (waar u 1 maand verbleef) noch het exacte adres van uw zus en schoonbroer in Chittagong (waar u anderhalve maand verbleef) kunt opgeven (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Daarenboven is het ongeloofwaardig nadat u vernam dat de "Awami-League" u in Comilla had gevonden en u wilden vermoorden, dat u vervolgens naar Chittagong ging om daar bij uw zus te gaan onderduiken. Indien de "Awami-League" u daadwerkelijk over gans Bangladesh zou zoeken om u te doden kan logischerwijze worden gesteld dat zij u in de eerste plaats bij uw dichte familie zouden komen opzoeken. Ook over de "BNP" kunt u eigenlijk weinig meer vertellen dan dat zij voor de algemene ontwikkeling van het land zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Dit, terwijl u toch een telg bent van een familie die volgens uw verklaringen nauw betrokken was bij de "BNP", zowel uw broer als uw vader zouden immers omwille van hun politieke activiteiten door de "Awami-League" vermoord zijn. In die context en rekening houdende dat u ook voor "BNP" werkte, kan worden aangenomen dat uw algemene kennis over "BNP" wel ruimer zou zijn. Verder slaagt u er niet in om ook maar enig identiteitsdocument voor te leggen. Nochtans kan van een asielzoeker worden verwacht dat hij alle mogelijke inspanningen levert om op zijn minst zijn identiteit te bewijzen of een afdoende verklaring te geven waarom hij daartoe niet in staat is. Uw verklaringen waarom u geen identiteitsdocumenten kan voorleggen kunnen echter niet overtuigen. Zo beweerde u dat u pas een geboorteakte zou kunnen voorleggen wanneer de "BNP" terug aan de macht is (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (refworld d.d. 15 july 2008) blijkt dat acties worden ondernomen om elke inwoner van Bangladesh van een geboorteakte te voorzien. Dat u toevallig in 2007 in een andere

stad was toen geboorteaktes werden uitgereikt (zie gehoorverslag CGVS, p. 4) is onvoldoende als verklaring waarom u in 2010 nog altijd geen geboorteakte heeft, temeer een geboorteakte een essentieel stuk is om aan de verkiezingen te kunnen deelnemen en een "Voters Card" te verkrijgen. Dat u met het voorgehouden politiek profiel van uw familie geen verdere inspanningen zou hebben geleverd om aan de verkiezingen deel te nemen is niet geloofwaardig. U verklaarde immers dat u niet aan de verkiezingen kon deelnemen omdat u nog geen achttien jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U gevraagd wanneer de laatste verkiezingen in Bangladesh waren antwoordde u dat dit op 29 december 2008 was, u diende dan ook toe te geven dat u op dat ogenblik achttien jaar was (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) Nadien stelde u dat u wel een aanvraag had gedaan om op de kieslijsten te worden ingeschreven maar dat dit werd geweigerd omdat u nog geen achttien jaar was, u beweerde dat de kieslijsten reeds in 2007 werd afgesloten. Op zich is het weinig geloofwaardig dat kieslijsten voor verkiezingen die pas eind 2008 zouden plaatsvinden reeds in 2007 werden afgesloten. Hoe dan ook uw uitleg waarom u geen identiteitsdocumenten kunt voorleggen kan niet overtuigen en wijst eerder op een gebrek aan medewerking bij de asielpcedure. Wat betreft de Subsidiare bescherming dient te worden vastgesteld dat u in het kader van uw asielaanvraag ongeloofwaardige verklaringen aflegde, waardoor u het Vluchtelingenstatuut niet kan worden toegekend. Ook voor het verkrijgen van Subsidiare Bescherming is het noodzakelijk dat er geloofwaardige verklaringen worden afgelegd, wat in uw hoofde niet het geval is.

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van artikel 3 E.V.R.M. Verzoeker voert aan dat een terugkeer naar zijn geboorteland ernstige gevolgen zal hebben voor zijn leven gezien er een grote kans bestaat dat hij opnieuw gefolterd zal worden. Krachtens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moeten de betrokkenen substantiële gronden voorleggen die aantonen dat ze bij hun terugkeer reëel gevaar lopen om onderworpen te worden aan een behandeling. In deze brengt verzoeker een rapport bij van Human Rights Watch.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker werd afgewezen op grond van de vaststelling dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. Verzoeker verklaarde dat de moord op zijn broer om politieke redenen de aanleiding was van zijn vertrek/vlucht uit Bangladesh. Ter staving van zijn asielrelaas bracht verzoeker een krantenartikel bij waaruit de moord op zijn broer zou moeten blijken. De bestreden beslissing stelde echter vast dat dit krantenartikel niet de naam van zijn broer, K. M., vermeldt maar wel de naam K. H. zodat dit krantenartikel niet als dienstig bewijs kan gelden ter ondersteuning van de door hem aangehaalde feiten. Voorts blijkt uit de verklaringen van verzoeker voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn broer K. M. zich nog steeds in Bagladesh zou bevinden en voor het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker dat zijn broer Kabir Miah op het ouderlijk adres verbleef op het moment dat verzoeker zijn geboorteland verliet, hetgeen moeilijk te rijmen valt met verzoekers verklaringen als zou zijn broer reeds begin mei 2010 zijn vermoord. Eveneens legde verzoeker vage verklaringen af met betrekking tot de onderduikadressen waar hij verbleven zou hebben. Evenmin heeft verzoeker aannemelijk gemaakt uit een BNP-familie afkomstig te zijn en activiteiten voor de BNP gehad te hebben gelet op de bijzonder beperkte kennis van verzoeker over deze partij. Tenslotte laat verzoeker na enig identiteitsbewijs aan te brengen en kan hij hiervoor geen afdoende verantwoording geven, wat opnieuw zijn algehele geloofwaardigheid ondermijnt.

De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing op geen enkele wijze weerlegt noch dienaangaande een aannemelijke verklaring geeft. Deze motieven blijven derhalve overeind en worden door de Raad beschouwd als zijnde hernomen.

Wat de aangevoerde schending van artikel 3 EVRM - dat inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen - betreft, moet verzoeker doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM zal immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing vinden. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Inzonderheid volstaat een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (RvS 27 maart

2002, nr. 105 233; RvS 28 maart 2002, nr. 105 262; RvS 25 juni 2003, nr. 120 961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123 977). Verzoeker beperkt zich in casu tot een theoretische uiteenzetting en verzuimt een begin van bewijs bij te brengen dat hij zelf een reëel risico loopt en moet vrezen voor zijn leven, vrijheid of fysieke integriteit of dat hij een arrestatie zonder eerlijk proces zou moeten ondergaan.

Wat de verwijzing van verzoeker betreft naar het recente rapport "Crossfire" van Human Rights Watch aangaande de misbruiken van het 'Rapid Action Battalion' in en rond Dhaka merkt de Raad op dat een verwijzing naar algemene rapporten en een aantal vaststellingen van een internationale mensenrechtenorganisatie niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

A. VAN ISACKER